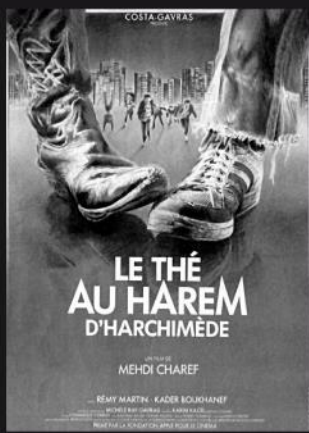
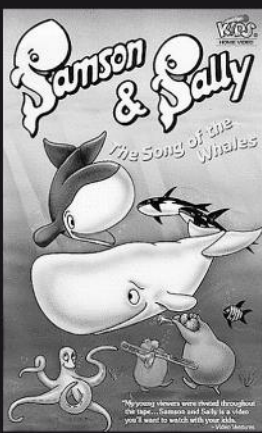

GUIA AUDIOVISUALS

coordinadora
D'ONG SOLIDÀRIES

Fitxa tècnica

Nom de la pel·lícula: Maudie. El color de la vida

Durada: 112 minuts

Direcció: Aisling Walsh

Guió: Sherry White

Producció: Coproducció Canadà-Irlanda

Any: 2016

Nacionalitat: Canadà

Música: Michael Timmins

Edat recomanada: a partir de 10 anys.

Sinopsi

Maud Dowley és una dona alegre de Nova Escòcia que somia amb independitzar-se de la seva protectora família. Everett Lewis és un sorrut pescador local que busca assistenta. Després de veure el seu anunci, la Maudie no triga a mudar-se a casa de l'Everett per encarregar-se de les tasques de la llar. Però el que comença sent una difícil convivència entre dos pols oposats a poc a poc anirà transformant-se en una història d'amor...

Basada en fets reals, la pel·lícula explica la història de la pintora canadenca Maud Lewis, de la seva relació amb qui es va convertir en el seu inseparable company de vida, Everett Lewis, i de com les seves senzilles pintures van arribar a ser vistes i reconegudes per tots els racons del país convertint-la en una de les artistes folk més representatives del Canadà.

Tràiler: <https://youtu.be/vCo5PGv5i1I>

Altres pel·lícules de la directora:

- Los niños de San Judas (2003)
- Visiones de Europa (2004)
- The Daisy Chain (2008)
- Elizabeth is missing (2019)

Objectius del treball

- Descobrir l'Art Folk a través de la pintura
- Conèixer la figura i obra de Maud Lewis
- Diferenciar Discapacitat de Dependència
- Obrir el debat sobre les relacions de parella

Activitats proposades

Guia pel Professorat

Maud Lewis artista Folk: Maud Lewis va ser una de les més conegudes i estimades artistes folk del Canadà del seu temps. Tot i que en les seves ressenyes biogràfiques ens diuen que Lewis va rebre algunes lliçons de la seva mare sobre la pintura a l'aquarel·la, no per això la seva obra va deixar de sorgir espontàniament i, per tant, és considerada folk.

En una clara al·lusió a la música folklòrica, es diu art folk al que sorgeix sense cap preparació acadèmica, bé obeint a tradicions seculares d'una comunitat –la imatgeria popular mexicana entorn dels morts és un exemple meridiana– o bé per generació espontània del creador, molt més arrelat a la comunitat o al paisatge que l'inspira que en els cenacles artístics on s'admira comunament la creació.

També es parla d'art naïf, que van desenvolupar un grup d'artistes als qui van denominar naïfs o aficionats pel fet de no dedicar-se la pintura com a activitat principal, sinó al marge de les seves respectives ocupacions professionals. No van tenir formació acadèmica, en tots els casos van ser creadors autodidactes. Les principals característiques de l'art naïf són: contorns definits amb molta precisió, falta de perspectiva, sensació volumètrica aconseguida per mitjà d'un extraordinari colorit, pintura detallista i minuciosa i gran potència expressiva, encara que el dibuix pot ser incorrecte.

Activitats postvisionat

Activitat 1. “Toda la vida ya está enmarcada y está justo ahí”.

En petits grups, busqueu imatges de quadres i pintures d'Art Folk de diferents moments històrics i regions del món. Observeu com en són de diverses i, ahora, allò que tenen en comú. Parleu-ne i traieu-ne les vostres conclusions. Observeu les tècniques utilitzades, el tipus de pintura, els colors, els motius que han dibuixat...

Aneu anotant tot el que surt en un full i poseu en comú el que heu investigat i observat amb la resta de grups. Un cop fet, traieu les vostres pròpies conclusions de què és l'ART FOLK i què representa.

Busqueu ara, la definició i explicació d'Art Folk a l'enciclopèdia i compareu-la amb el que heu observat i escrit vosaltres.

Activitat 2. Maud Dowley Lewis, una vida a contracorrent

A continuació us presentem la biografia de l'artista (escrita per Immaculada Andrés). Un cop llegida la vida de la Maud Lewis, caldrà que localitzeu quadres i dibuixos seus i recreu la biografia de l'artista tot fent una presentació a través de la seva obra. És a dir, posant imatges al que s'explica a través de detalls de les obres de Maud. Podeu utilitzar la tècnica que us vagi millor: collage per construir imatges que descriguin la seva biografia, collages o quadres sencers per construir vinyetes i fer-ne una auca... Un cop acabada l'obra, presenteu-la a la resta de companys i companyes i expliqueu la tècnica emprada.

«Nascuda un 7 de març a Ohio del Sud, província de Nova Escòcia, és considerada una de les artistes folklòriques més conegudes del Canadà. Les primeres obres de la seva carrera artística van consistir en targetes nadalenques que posteriorment vendria. Va sofrir artritis reumatoïdes des de la seva joventut. La seva mare, Agnes, pintava, esculpia i tocava diversos instruments, inquietuds artístiques que va transmetre a la seva filla, que des de molt petita va començar amb el piano malgrat que una artritisreumatoide molt severa, que marcaria tota la seva existència, deformava greument les seves mans. La malaltia va acabar per apartar-la de l'escola on era objecte de burles de molts dels seus companys i companyes. Aïllada a casa, música i pintura van alimentar la seva creativitat durant llarg temps.

Tenia 33 anys, quan es va traslladar a viure amb la seva tia Anada, dona inflexible que pretenia tenir-la enclaustrada, que s'oblidés de la pintura i que es dediqués a les tasques domèstiques. A més, el seu entorn no li era favorable ja que associava la discapacitat física de Maud amb la intel·lectual.

L'artista va contreure matrimoni el 1938 amb Everett Lewis, un venedor de peix de Marshalltown. Van residir a la petita casa d'una sola habitació que l'Everett tenia al poble. L'habitatge serviria a l'artista també com a estudi.

La Maud solia acompanyar al seu marit en les rondes diàries de venda de peix, en les quals ella oferia les seves targetes de Nadal per vint-i-cinc centaus cadascuna. Creativa i

autodidacta, la Maud reflecteix la vida rural, els animals i la naturalesa que l'inspiraven. Unes imaginatives i senzilles obres d'art sense figures humanes, amb l'excepció d'uns pocs quadres on hi apareixen l'Everett i ella mateixa. En les seves llargues hores de solitud, mentre ell surt a vendre peix, la Maud anirà transformant el seu entorn tot pintant cada racó de l'interior de l'habitatge i creant petites targetes molt coloristes que, a través del boca a boca, aviat adquireixen notorietat a la zona. L'Everett la va animar a pintar i li va comprar el seu primer conjunt d'olis.

En l'últim any de la seva vida, la Maud va romandre a casa seva, pintant tant com podia, amb contínues visites a l'hospital. Va morir a Digby, de pneumònia el 30 de juliol de 1970. Nou anys més tard ho faria el seu marit, assassinat per un lladre durant un intent de robatori en el seu domicili.

La Maud Lewis emprava colors brillants en les seves pintures, i els subjectes sovint eren flors, carros de bous, cavalls, ocells, cérvols o gats. Molts dels seus quadres mostren vaixells navegant, cavalls tirant trineus, patinadors en el gel o retrats d'animals. Les seves pintures s'inspiraven en els seus records infantils dels paisatges i les gents de Yarmouth, Ohio de Sud, i llocs de Digby com Point Prim i Bayview. La majoria dels seus quadres són de dimensions bastant reduïdes, normalment no més de 20 per 25 centímetres, encara que se sap que en va realitzar almenys cinc que mesuraven més de 60 centímetres. La grandària en general estava limitada per l'extensió que podia realitzar dels seus braços. Utilitzava principalment taulers de paret i tubs de Tinsol, fets a base d'oli. La tècnica de Lewis va consistir en primer recobrir el tauler de blanc, després dibuixar un contorn i posteriorment aplicar pintura directament. Mai va barrejar o va combinar colors.

En una segona fase i a mesura que la seva popularitat va prenent cos s'atreveix amb llenços més elaborats. Els mitjans de comunicació es fixen en aquesta peculiar artista que va començar venent els seus quadres per uns pocs dòlars però que en poc temps va passar a ser objecte de l'atenció d'experts. Rebia molts encàrrecs i ben aviat, viatgers i turistes van començar a aturar-se a casa seva, per veure i comprar alguna peça.

Va aconseguir l'atenció nacional, l'any 1964, per un article publicat a la revista de Toronto *Star Weekly* i, un any més tard, va aparèixer en un programa d'èxit al CBC de televisió. La

dècada dels setanta, durant la presidència de Richard Nixon, la Casa Blanca va adquirir dues de les seves pintures per més de 16.000 dòlars. Desafortunadament, la seva artritis li va impedir complir molts dels encàrrecs que va rebre en els últims anys de la seva vida. En l'actualitat, l'obra de Maud penja en col·leccions i museus de tota Amèrica del Nord, sent valorada dins del món artístic com una de les pioneres fonamentals de l'Art Folk/Naïf.

Després de la mort de la Maud i el seu marit, l'habitatge decorat enterament amb pintures de Lewis, va començar a deteriorar-se. Un grup de ciutadans de la zona de Digby van fundar la Lewis Painted House Society, amb l'únic objectiu de salvar l'immoble.

L'any 1984, la casa va ser venuda al Govern de la província de Nova Escòcia i lliurada a la cura de la Galeria d'art de Nova Escòcia a Halifax. Aquesta entitat la va restaurar i la va instal·lar a la galeria com a part de la seva exposició permanent sobre Maud Lewis. En el mateix lloc on s'emplaçava la seva casa, es va erigir una construcció d'acer commemorativa, basada en la seva cabanya i amb les mateixes dimensions.»

Activitat 3. Les millors frases de la pel·lícula

“No eres capaz de cuidar de tu misma”, “Lo siento, he encontrado trabajo”, “Deberías haber tenido mas perros”, “Toda la vida ya está enmarcada y está justo ahí (mirant per la finestra)”... La Maud, la seva tia, el seu germà i el seu marit ens deixen moltes frases per obrir diàlegs sobre la discapacitat, sobre el maltractament i sobre la bellesa de la vida entre d'altres coses. Demanarem a l'alumnat que durant el visionat, escullin i anotin les 3 millors frases de la pel·lícula. Bé, poden escriure'n moltes però els en demanarem de compartir-ne 3 amb el grup: diran i justificaran la frase escollida.

Un cop compartides les anotarem en un lloc visible i n'escullirem unes 5 per obrir minidiàlegs de cinc minuts on es compartiran opinions i sensacions sobre el que transmet la frase i la situació on ha estat dita.

La idea és la de motivar l'alumnat a escoltar atentament els diàlegs, buscar-hi motius per a la reflexió, la controvèrsia o el debat i compartir-les a través de les sensacions que ens ha causat la frase i el moment del film on ha estat dita.

El diàleg en plenària pot obrir-se per equips o individualment, segons convingui al grup i/o a qui el dinamitza. Han de ser diàlegs ràpids on s'intercanviïn idees, sensacions viscudes o interpretades a través de la història de la Maud. No es pretén obrir un debat profund.

Activitat 4. La discapacitat que no incapacita

Encara avui, les persones amb algun tipus de discapacitat són tractades com a incapacitades, infantilitzades o sobreprotegides com si depenguessin en tot moment de l'ajuda i suport d'algú altre. Aquest fet, confondre una falta de capacitat motora de la Maud amb la falta d'intel·ligència, és més comú del que ens pensem.

Quines paraules utilitzem quan hem de posar nom a una discapacitat o quan parlem de les persones amb alguna discapacitat? La diversitat funcional és una altra terminologia que s'utilitza des de fa anys per parlar-ne. Són moltes les persones i les entitats que ens han explicat que són persones capaces de tot. Com la Maud Lewis.

Entreu a internet i navegueu buscant entitats de persones amb discapacitat que parlin d'aquest debat obert i preneu-ne nota.

Un cop entesa la discapacitat, responeu a la pregunta: És el mateix discapacitat que dependència? Per què no? Poseu-ne exemples reals de familiars i amistats properes.

Activitat 5. Les relacions humanes i l'estima

La Maud va a viure amb el seu marit sense que entre ells hi hagi amor. Hi va per treballar-hi del que es coneix com a "empleada domèstica". Però si pensem en quina època passa la història i en la solteria i el tipus de vivenda que comparteixen patró i criada, es pot entendre que per evitar problemes amb la comunitat del poble on resideixen, la Maud demani casar-se i l'Everett hi accedeixi.

Els dos personatges son persones rebutjades per la comunitat per no "encaixar" dins la norma social del moment. Són dos marginats que malviuen en una cabana prop d'una carretera comarcal.

La relació entre ells és violenta. La Maud és una dona que pateix maltractament psicològic per part de la seva família i que, al fugir i casar-se, en patirà també de físic a mans del marit. Tot i això, al final de la pel·lícula la relació entre els dos personatges ha canviat i cap dels dos es veu capaç de viure sol.

Demanarem als nois i noies que localitzin diferents moments de la pel·lícula on es vegin canvis en la relació entre ells: Moments clau de violència i de reconciliació.

Caldrà que els localitzin i els comparteixin en parelles i que després els puguin posar en comú en grups de quatre.

En gran grup, un cop s'ha debatut la relació entre el matrimoni caldrà posar en comú els moments clau localitzats i obrir el debat sobre els dubtes que segur que hauran sorgit. És important plantejar preguntes com: Creieu que realment s'estimaven? És amor el que els ha unit? Hi ha hagut enamorament? Si és així o no, què és l'enamorament? I l'amor? Hi ha penediment? I perdó? Quan apareixen i de part de qui apareixen? Hi ha comprensió? Quin és el primer gest de comprensió o d'amor de cada personatge? On i quan apareix? Creieu que encara existeixen parelles que poden viure i conviure amb aquest tipus de relació? Com us imagineu el dia a dia (avui al nostre poble/ciutat) aquesta relació?...

És important desautoritzar en tot moment qualsevol mena de violència que pateixi la Maud i condemnar-la durant el taller, tot i que puguem empatitzar amb la/les reaccions del marit quan així succeeixi.

Més informació relacionada i bibliografia:

- Web de la Maud-Lewis Gallery al Canadà:
<https://www.artgalleryofnovascotia.ca/exhibitions/maud-lewis-gallery>
- Artritis (artritis reumatoide):
<http://canalsalut.gencat.cat/ca/detalls/article/Artritis-00002>

Guia realitzada pel **CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme**. www.solidaries.org, recursos@solidaritat.org